

**TOČÍ SE
SVĚT
KOLKO**



LEM.

ELENA FERRANTE, APRIL DE ANGELIS

GENIÁLNÍ PŘÍTELKYNĚ

CAZZO!

REŽIE
DRAMATURGIE A ÚPRAVA
PŘEKLAD
VÝPRAVA
HUDBA
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE
ASISTENTKA REŽIE
PROJEKCE

MARIÁN AMSLER
KRISTINA ŽANTOVSKÁ
MARIE ŠPALOVÁ
EVA JIŘIKOVSKÁ
IVAN ACHER
STANISLAVA VLČEKOVÁ
KATEŘINA ADÁMKOVÁ
FRANTIŠEK PECHÁČEK

NÁPOVĚDA
INSPICE

ZUZANA HYKYŠOVÁ
RADEK JEŽIL

GENIÁLNÍ PŘÍTELKYNĚ ČÁST 1 & 2
PODLE ROMÁNŮ ELENY FERRANTE
GENIÁLNÍ PŘÍTELKYNĚ; PŘÍBĚH NOVÉHO JMÉNA;
PŘÍBĚH TĚCH, CO ODCHÁZEJÍ, A TĚCH, KTERÍ ZŮSTANOU;
PŘÍBĚH ZTRACENÉ HOLČIČKY PRO DIVADLO
ADAPTOVALA APRIL DE ANGELIS



Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčičin. Zvuk Ladislav Chalupa, Michal Kazda a Petr Holý. Světla pod vedením Kryštofa Pokorného. Technika pod vedením jevištního mistra Ivana Jelínka. Rekvizity pod vedením Jany Vojáčkové. Garderoba pod vedením Miloslavy Faltové. Maskérna pod vedením Evy Hruškové. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Výroba dekorace Petr Vaňáč CENTRUM REKLAMY. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

OBSAZENÍ

LENÙ GRECO
STARÁ LENÙ GRECO
GIUSEPPE GRECO
ELISA GRECO
IMMACOLATA GRECO

ADELE AIROTA
PIETRO AIROTA

LILA CERULLO

FERNANDO CERRULO
NUNZIA CERULLO
RINO CERULLO

STEFANO CARRACCI
ALFONSO CARRACCI
PINUCCIA CARRACCI

MARCELLO SOLARA
MICHELE SOLARA
MANUELA SOLARA

ANTONIO CAPPUCCIO
MELINA CAPPUCCIO

NINO SARRATORE
DONATO SARRATORE
LIDIA SARRATORE

ENZO SCANNO
PASQUALE PELUSO
GIGLIOLA SPAGNUOLO
BRUNO SOCCAVO
NADIA GALIANI
UČITELKA OLIVIERI
NELLA OLIVIERI

NINA HORÁKOVÁ
EVA SALZMANNOVÁ
HANUŠ BOR
DANIELA ŠIŠKOVÁ
EVA SALZMANNOVÁ

EVELLYN PACOLÁKOVÁ
VIKTOR DVOŘÁK

BEÁTA KAŇOKOVÁ /
RENÁTA MATĚJÍČKOVÁ
STANISLAV LEHKÝ
EVELLYN PACOLÁKOVÁ
RADEK MELŠA / PETR URBAN

PETR KONÁŠ
TOMÁŠ KRUTINA
DANIELA ŠIŠKOVÁ

PEPA HONZÍK
TOMÁŠ MILOSTNÝ
DANA BATULKOVÁ

ADAM LANGER
VERONIKA JANKŮ

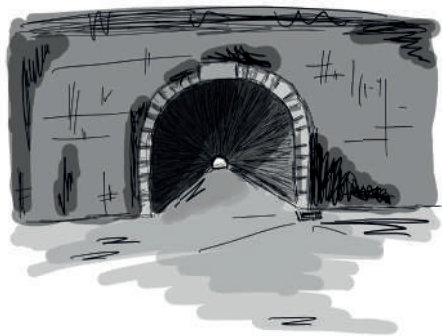
TOMÁŠ WEISSER
MILAN KAČMARČÍK
TÁŇA MALÍKOVÁ

KRYŠTOF KRHOVJÁK
MARTIN DONUTIL
SÁRA AFFAŠOVÁ
ADAM LANGER
TÁŇA MALÍKOVÁ
DANA BATULKOVÁ
DANA BATULKOVÁ

*PELUSO
GRECO
SCANNO
CARRACCI
CAPPUCCIO
SARRATORE*

NÁZEV *GENIÁLNÍ PŘÍTELKYNĚ* JE V ČEŠTINĚ MATOUČÍ. SLOVEM PŘÍTELKYNĚ TOTIŽ OZNAČUJE ČEŠTINA JEDNOTNÉ I MNOŽNÉ ČÍSLO. V ITALŠTINĚ ZNÍ TITUL NEAPOLSKÉ TETRALOGIE ELENY FERRANTE *L'AMICA GENIALE*, V ANGLIČTINĚ (Z ANGLICKÉ DIVADELNÍ ADAPTACE ROMÁNŮ JSME VYCHÁZELI) *MY BRILLIANT FRIEND* A VE SLOVENŠTINĚ JE TO *MÁ GENIÁLNA PRIATEĽKA*. *GENIÁLNÍ PŘÍTELKYNĚ* JE JENOM JEDNA.

JEDINÉ PASQUA PRAVÉ JMÉNO



KDO JE ELENA FERRANTE?

S největší pravděpodobností se za celosvětově známým jménem skrývá manželský pár: spisovatelka a překladatelka z němčiny Anita Raja, narozená v Neapoli, a její muž spisovatel Domenico Starnone. Česky vyšly jeho romány *Tkaničky*, *Důvěrnosti* a *Střepy na via Gemito* v překladu Alice Flemrové (přeložila také *Neapolskou tetralogii*).

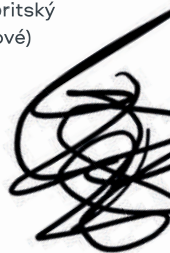
Pátrání po identitě autorky (nejen v Evropě, ale i v Americe), která si nepřála být odhalena, nazval vydavatel její neapolské ságy nechutným žurnalismem, který nerespektuje její přání a zachází s ní jako camorra, o které také píše.

Výraz „neznámý umělec“ se mi vždycky líbil, už od dospívání. Znamená, že všechno, co můžu vědět o člověku, který vytvořil daný obraz, je dílo před mýma očima. Případá mi to jako dobrá příležitost. Můžu se oddat od všeho oproštěnému výsledku tvorby. Nemusím se zabývat někým, kdo má zvukné nebo neznámé jméno. Mám před sebou pouze kompozici jedné lidské bytosti, která soustředila svou tvořivou energii, odmítla tisíce jiných možností, jak využít čas, svedla souboj se surovou hmotou barev a přenesla na tento povrch – vycházejíc z tradice, kterou měla za sebou, a se vši dovedností, které byla schopna, kdy zapomněla i na sebe. V prostoru uměleckého díla mají biografie a autobiografie pravdu zcela odlišnou od té, kterou přisuzujeme pracovnímu životopisu, daňovému přiznání. V tom prostoru je, ba musí být, tvořivá svoboda, která si může dovolit porušit všechna pravidla a všednodenní pravdy.

Z knihy Eleny Ferrante *Příležitostné nápady* (krátké texty, které psala jeden rok pro britský deník *Guardian*, v překladu Anny Kudrnové)

O PSANÍ

(...) V románu *Geniální přítelkyně* je vyprávění o psaní – o psaní Eleny, o psaní Lily a vlastně i o psaní samotné autorky – mým záměrem, jakýmsi pojícím prvkem, který drží pohromadě jak celé setkání – střet dvou přítelkyň, tak i fikci světa, dějinné epochy, v jejímž rámci se pohybuji. Vyдалa jsem se tímto směrem, protože jsem došla k přesvědčení, že každé vyprávění by mělo vnitřně obsahovat taky prožitek ze psaní, které ho



utváří. Následně jsem se snažila vyprávět příběh, jehož struktura je založena na tom, že obě protagonistky se od dětství pokouší přetvářet krutý okolní svět k obrazu svému prostřednictvím četby a psaní. První knihu v životě si kupují za špinavé peníze od jednoho camorristy. Společně si ji čtou a plánují, jak spolu čtyřručně napíší svou vlastní, a získají tak moc a bohatství. Ale Lila dohodu poruší a napíše svou dětskou knihu sama a její styl psaní Lenù natolik ohromí, že se přiměje ho na celý zbytek života přijmout za svůj...

Úryvek z knihy esejů Eleny Ferrante
Na okraji: O potěšení z četby a psaní
(v překladu Sarah Baroni)

LILA
È UNA
PUTTANA!

ZÁŠŤ K ŽENÁM

(...) Z principu odmítám pomlouvat nějakou jinou ženu, i když mi nehorázně ublížila. Je to stanovisko, ke kterému jsem namáhavě dospěla právě proto, že dobře znám ženský úděl, sama ho zažívám, pozoruji ho na jiných a vím, že neexistuje žena, která by každý den nesváděla nesmírný, strašně těžký boj. V bídě i blahobytu, prosté nebo kultivované, krásné nebo ošklivé, slavné nebo neznámé, vdané nebo svobodné, pracující nebo bezdětné, vzpurné nebo spořádané, všechny jsme hluboce poznamenané tím, že žijeme ve světě, který si i třeba můžeme nárokovat jako svůj, ale který je skrz naskrz prosycený tisíciletou dominancí mužů...



PŘÍTELKYNĚ A ZNÁMÉ

(...) V každodenním životě nás uklidňuje mít mnoho přítelkyň, dává nám to pocit, že jsme oblíbené, milované, méně osamělé. Proto raději říkáme „přítelkyně“ osobám, s nimiž máme máloco společného, ale jimiž v případě potřeby vyplňujeme prázdno, posedíme odpoledne v kavárně, s nimiž dáme sklenku a poklábosíme. Co na tom, že je při první příležitosti označíme za drbny, zmije, jedovaté, urážlivé ženské. Pravda je, že přítelkyně je věc stejně vzácná jako pravá láska. Slovo „amicizia“, přátelství, má v italštině stejný kořen jako slovo „amare“, milovat, a ne náhodou se přátelský vztah vyznačuje stejnou hloubkou, mnohotvárností, rozpory a nesoulady jako láska.

STRACHY



(...) Bojím se všech lidí, kteří si počínají násilně: bojím se jich, když křičí, když urážejí, když staví na odiv slova opovržení, hole, řetězy, řezné nebo střelné zbraně, atomové bomby. A přesto, kdykoli bylo potřeba ukázat nebojácnost, už od dětství jsem cítila povinnost chovat se nebojácně.

Moderní názor zní, že právě ten, kdo reaguje tak, jak jsem se umíněně naučila reagovat já, má pravou odvahu: ta prý totiž spočívá v onom překonání strachu. Ale já s tím nesouhlasím. My bázliví a zároveň bojovní lidé stavíme nad všechny svoje strachy hrůzu z toho, že ztratíme sebeúctu. Neskromně jí přikládáme obrovskou cenu a jen proto, abychom nemuseli čelit

vlastnímu ponížení, jsme schopni čehokoli. Zkrátka zaháníme strachy ne z altruistických, ale z egoistických důvodů...

Tři úryvky z knihy Eleny Ferrante *Příležitostné nápady* (v překladu Anny Kudrnové)

PSANÍ A TRÁPENÍ



Nevzpomínám si, že bych si kdy jako malá myslela, že skrze mě mluví cizí hlas. Ne, tento neduh mě nikdy nepotkal. Avšak když jsem psala, věci se komplikovaly. Četla jsem opravdu hodně, ale téměř žádné z textů, které se mi líbily, nebyly psané ženskými autorkami. Zdálo se mi, že ke mně z řádků promlouvá mužský hlas, jenž si mě podmanil a jejíž jsem se snažila ze všech sil napodobovat. Ještě tak ve třinácti letech – to už jsem byla dost stará na to, abych si to zřejmě pamatovala –, v okamžicích, kdy jsem měla pocit, že píšu dobře, se mi zdálo, že mě někdo zvenčí instruuje, co mám psát a jak. Působilo to jako hlas nějakého muže, avšak neviditelného. Nevěděla jsem ani, jestli je stejného věku jako já, nebo jestli je starší, možná i starý. Obecněji vzato musím přiznat, že jsem fantazírovala o tom, že se nějak stanu mužem, aniž bych přestala být ženou. Tyto představy naštěstí vzaly téměř za své, když skončila má léta dospívání. To „téměř“ říkám záměrně, protože ač onen mužský hlas zmizel, jako zbytkový produkt ve mně zanechal pocit, že právě můj ženský mozek mě brzdí a omezuje jako nějaká vrozená vada. Nejen že psaní samo o sobě bylo složité, ale přidávaly se k němu pochyby, že jako žena nejsem schopna napsat stejně dobré knihy jako velcí spisovatelé. Kvalita a působivá síla, s jakou byly jejich texty napsány, ve mně probouzela ambice a poroučela mi cíle, které zdánlivě překračovaly mé možnosti.

Z knihy esejů Eleny Ferrante *Na okraji: O potěšení z četby a psaní* (v překladu Sarah Baroni)

SLOVO REŽISÉRA



Neapolská sága. Čtyři romány. Nespočet postav, situací a příběhů. Celé to propojuje Lenù, tedy Elena Greco. (Chceme-li Elena Ferrante.) V šedesáti šesti letech si sedne k počítači, loví v paměti a chrlí slova. Na první pohled chaoticky řadí na časovou osu příběhu vzpomínky, skáče z přítomnosti do minulosti, někdy prozradí pointu na začátku, aby nám pak objasnila, co vlastně chtěla říct a že cesta je důležitější než konec. Dva ženské osudy, ve kterých se promítá historie poválečné Itálie, respektive Evropy. Abychom věděli, kde a proč jsme teď, musíme se neustále vracet zpátky. Rodina, rod, předci, ti, kteří nás přivedli na tento svět a určili nám výchozí bod: genetika, sociální postavení, vzdělání, nemoci, jazyk, vztah ke kultuře, k světu. Inscenovat tuto kroniku druhé poloviny dvacátého století je nemožné bez zkratk a zjednodušení. Divadlo je ovšem magický prostor, kde se dá znakem, metaforou, obrazy říct víc než pouhými slovy. Proto si bereme na pomoc i řeč těla, barvy, zvuky, hudbu, fotografie. Pokoušíme se dostat na jeviště ty smíšené, extatické pocity a vjemy, které jsem zažil, když jsem poprvé vkročil do Neapole: směs strachu, řevu, troubení, smíchu, vůně jídel, teatrality, agrese, zpěvu, radosti, Maradony, vlajek, koček, skútrů... Metro hluboko pod ulicemi, úzké katakomby, neustálá hrozba zemětřesení, výhled na Vesuv, Pompeje, cesta lodí na Ischii, horké prameny v ledovém moři. Kontrasty, krása a špína, velké emoce. Tak jako Elena loví vzpomínky a vkládá je do počítače, tak je chceme předat divákům. Příběh o tom, kdo a co jsme. A jak je všechno křehké. A když si to nehlídáme, někdo nám to může ukrást. Co? Život.



RODINA CAPPUCCIO

ANTONIO

MECINA

DONATO

LIDIA

NINO

RODINA
SARRATORE



A photograph of a man and a woman standing in a dark, cluttered room. The man is on the left, wearing a dark jacket over a light-colored shirt. The woman is on the right, wearing a dark jacket and a light-colored skirt. There are handwritten labels in white marker on the image: 'PIETRO' on the man's chest, 'ADELE' on the woman's skirt, and 'RODINA AIROTA' at the bottom with an arrow pointing to the man's feet. A red fabric is visible on the left side of the frame.

PIETRO

ADELE

→
RODINA AIROTA

GIUSEPPE

LENÙ

IMMACOLATA

ELISA

RODINA GRECO

PACQUALE

~~PASSANT~~

GIGLIOLA

ENZO

NUNZIA





LILA

FERNANDO

RINO

RODINA CERULLO

RODINA CARRACCI

ALFONSO

STEFANO

PINU

MARCELLO

MICHELE

MANUELA

PERICOLOSA!

RODINA

SOLARA

TVŮRCI

MARIÁN AMSLER

Vystudoval divadelní dramaturgii a následně doktorandské studium v oboru divadelní režie na VŠMU v Bratislavě. Je spoluzakladatelem a režisérem Divadla Letí v Praze, působil jako umělecký šéf HaDivadla v Brně (2010–2014) a Divadla Astorka v Bratislavě (2015–2018). Jako host režíroval v mnoha slovenských a českých divadlech (Slovenské národní divadlo, Divadlo Aréna, Divadlo Astorka, Divadlo Andreje Bagara v Nitře, Slovenské komorní divadlo v Martině, Národní divadlo Brno, Dejvické divadlo, Divadlo Petra Bezručce, Klicperovo divadlo). V Městských divadlech pražských (MDP) režíroval muzikál *Lazarus* v divadle Komédie a drama *Yerma* v divadle Rokoko. Za své inscenace Čechovových her *Platonov* a *Ivanov* získal dvakrát ocenění DOSKY v kategorii Objev sezony. Inscenace *Platonov* byla oceněna na studentských festivalech včetně mezinárodních. V kategorii Nejlepší režie získal DOSKY za inscenaci *Pohania* (Slovenské národní divadlo, 2012) a adaptace Bergmanova filmu *Fanny a Alexander* v jeho režii získala DOSKY za Nejlepší inscenaci sezony (Slovenské národní divadlo, 2016). V současné době působí jako režisér na volné noze a docent na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě, kde vede ročník režie.

EVA JIŘIKOVSKÁ

Vystudovala grafiku a výtvarnou výchovu na Masarykově univerzitě v Brně. V letech 2004–2016 působila jako scénografka a autorka propagační grafiky ve Slovákém divadle v Uherském Hradišti. Jako scénografka působí v činoherních a operních domech v České republice a na Slovensku. Opakovaně spolupracuje s režiséry Dodo Gombárem, Janem Antonínem Pitínským, Annou Davidovou, Lenkou Vagnerovou, Martinem Františákem, Mariánem Amsterem a Tomášem Studeným. S uměleckým šéfem MDP Michalem Dočekalem spolupracovala na inscenacích *Romeo a Julie*, *Smutek sluší Elektře* a *Sternenhoch*. Věnuje se také vlastní volné tvorbě. Dlouhodobě spolupracuje se souborem

Hradišť'an. Podílela se na několika dokumentech a pořadech České televize.

KRISTINA ŽANTOVSKÁ

V MDP je od roku 2019. Vystudovala dramaturgii na pražské DAMU a vyzkoušela postupně všechna média. Na začátku 90. let vydávala časopis životního stylu *UMA* v polovině 90. let při pobytu v USA pomáhala založit České centrum v New Yorku a přispívala rozhovory s významnými osobnostmi do týdeníku *Respekt*. Jako publicistka spolupracovala i nadále s různými periodiky a médii, nyní s *Lidovými novinami* a Českým rozhlasem.

Dlouhodobě pracovala v Českém rozhlase na různých publicisticko-dramaturgických pozicích a spolupracovala s několika pražskými divadly – Divadlo pod Palmovkou, Divadlo Na zábradlí, Letní shakespearovské slavnosti; pět sezon pracovala jako dramaturgyně v Divadle na Vinohradech, kde její dramaturgické politické sitcomu *Jistě, pane ministře* dosáhla 242 repríz. Udělala i zkušenost v developmentu nových formátů v televizi Nova.

IVAN ACHER

Tesař, lesní dělník, studovaný výtvarník a se štěstím nevystudovaný hudebník a skladatel. Od roku 2002 spolupracuje s Agon Orchestra, byl dvorním skladatelem Davida Jařaba a Dušana D. Pařízka v Pražském komorním divadle (divadlo Komédie), pravidelně spolupracuje s taneční skupinou Lenka Vagnerová & Company. Byl nominován na Cenu české filmové kritiky, Českého Iva, Cenu divadelní kritiky, Cenu Alfréda Radoka, Cenu DOSKY. Podepsán je pod hudbou k inscenacím Národního divadla v Praze, Bratislavě a Brně a mnoha dalších českých a evropských divadel. Vytvořil hudbu k několika desítkám dokumentů a filmů. Za původní operu *Sternenhoch* získal Cenu divadelní kritiky za rok 2018 v kategorii Hudba roku a stal se i absolutním vítězem v počtu nominací. V současné době je nejžádanějším skladatelem vůkol.

STANISLAVA VLČEKOVÁ

Choreografka a tanečnice je kmenovou členkou fyzického divadla Debris Company v Bratislavě, oceňovaného souboru (DOSKY, OST-RA-VAR, Cena Tatrabanky za umenie), který svou práci uvádí i na zahraniční scéně. Jako interpretka pra-

covala s významnými domácími a zahraničními choreografy. Od roku 2011 se na Katedře herecké tvorby VŠMU v Bratislavě věnuje současným pohybovým technikám. Pravidelně spolupracuje s režiséry Jozefem Vlkem, Mariánem Amslerem, Rastislavem Ballekem, Lukášem Brutovským, Slávou Daubnerovou, Romanem Polákem, Antonem Koreňčim aj.

Jako choreografka se podílela na řadě divadelních inscenací: *Kocúrko* (režie Rastislav Ballek, SND Bratislava), *Malé ženy* (režie Marián Amsler, SND Bratislava), *He-kuba a Bačova žena* (režie Lukáš Brutovský, SKD Martin), *Hunger* (režie Jozef Vlk, Debris Company), *Oidipus* (režie Anton Koreňči, ND Košice), *Lazarus* (režie Marián Amsler, divadlo Aréna a divadlo Komédie), *Romeo a Julie* (režie Sláva Daubnerová, ND Praha) a mnoha dalších. Její práce se objevila také ve filmech.

HERCI

SÁRA AFFAŠOVÁ

Vystudovala činoherní herectví na pražské DAMU. V Divadle DISK absolvovala výraznými rolemi v inscenacích *Choroby mládí*, *Cizinec hledá byt* a *Rozhovory s astronauty*. S režiséry Tomášem Loužným a Barborou Maškovou spolupracovala i na řadě mimoškolních projektů. Objevila se ve filmech *The Death and Life of John F. Donovan* režiséra Xaviera Dolana a *Teroristka* v režii Radka Bajgara. Zahrála si v seriálech *Rapl*, *Specialisté*, *Single lady* nebo *Ulice*. V MDP účinkuje například v adaptaci románu Jaroslava Havlíčka *Neviditelný* v režii Martina Františáka, autorském muzikálu *Elefantazie* Davida Drábka nebo inscenacích *Smrt obchodního cestujícího* a *Vojna a mír* režiséra Michala Dočekala.

DANA BATULKOVÁ

V MDP je od roku 1997. K divadlu ji přivedla spolupráce s recitačním studiem Violy. Na DAMU absolvovala roli Jill ve hře *I motýlí jsou volní*. Poté prošla oblastními scénami v Kladně a Mladé Boleslavi. Od roku 1983 spolupracovala s Volným

spojením režisérů na různých divadelních projektech, především v Divadle v Řeznické. Odtud vedla její cesta v roce 1997 do divadla Komédie, kde zažila pět šťastných tvůrčích let pod vedením režisérů Jana Nebeského a Michala Dočekala. Po Dočekalově odchodu do Národního divadla v roce 2002 hrála pod vedením Zdenka Potužila a poté Tomáše Svobody v divadle Rokoko a zároveň hostovala na dalších scénách. Diváci ji dobře znají i z filmu a televize. Popularitu jí přinesly televizní seriály *Redakce*, *Náměstíčko*, *Horákoví*, *Hraběnky*, *Comeback* nebo *Slunečná*.

HANUŠ BOR

První herecké zkušenosti získal na přelomu 50. a 60. let jako dětská filmová hvězda. Hrál v mnoha dětských rolích i na několika pražských divadelních scénách včetně MDP. Vystudoval herectví na DAMU a poté nastoupil do angažmá v libereckém Divadle F. X. Šaldy, kde hrál v inscenacích jako *Mozart*, *Jak se vám líbí*, *Peer Gynt*, *Proces* nebo *Salome*. V 90. letech působil několik let v Divadle Labyrint a po jeho zrušení nastoupil do Divadla Na Fidlovačce a přitom hostoval v dalších pražských i mimopražských divadlech (Činoherní klub, Dejvické divadlo, Ostrava, Plzeň, Cheb). V rámci Letních shakespearovských slavností hrál v inscenacích *Macbeth* a *Hamlet*. Na filmovém plátně se objevil v Kachyňově snímku *Hanele*, Štěstí Bohdana Slámy nebo zahraničním hororu *Kletba bratří Grimmů*. Účinkuje i v televizních seriálech a často spolupracuje s rozhlasem.

MARTIN DONUTIL

V MDP je od sezony 2018/2019. Vystudoval hudebně-dramatický obor na pražské konzervatoři. Absolvoval v inscenaci Schnitzlerova *Reje* (2011). Od sezony 2011/2012 byl členem souboru brněnského Divadla Husa na provázku. S tehdejším uměleckým šéfem Vladimírem Morávkem spolupracoval na inscenacích Uhdeho a Štědroňova *Leoše*, *Baladě pro banditu*, Čapkových *Ze života hmyzu* a hlavní roli si zahrál v Shafferově *Amadeovi*. Dále spolupracoval s režiséry Janem Mikuláškem (*Doktor Faustus*, *Višňový sad*), Janem Antonínem Pitínským (*Uršula*, *Triptych*) a v posledních letech s Michalem Dočekalem (*Dynastie / Lehman Brothers*, hlavní role v adaptaci *Kafkovy Ameriky*). Výrazné role v MDP má v inscenacích *Romeo a Julie*, *Smrt obchodního cestujícího* a *Hotel Good Luck*, hlavní roli má v inscenaci *Čurda, hrdina jedné prohy*. Účinkuje v televizi a filmu.

VIKTOR DVOŘÁK

Po absolvování DAMU nastoupil do angažmá v Moravském divadle Olomouc, kde se představil nejen na velké scéně, ale také v alternativním Studiu Hořící žirafy spjatém s osobností Davida Drábka. Po třech letech odešel do ostravského Divadla Petra Bezruče. V sezoně 2006/2007 zde získal první místo v divácké anketě za mužský herecký výkon. A za roli Louise Aronsona v inscenaci *Andělé v Americe* režiséra Michala Dočeka v MDP získal roku 2019 Cenu Thálie za mužský herecký výkon. Spolupracoval s divadelní společností Aqualung a pohybovým divadlem Veselé skoky. Divákům je dobře známý také z televizní obrazovky a z dabingu. Objevil se např. v seriálech *První republika*, *Zdivočelá země*, *České století* nebo *Kriminálka Anděl*. Hrál v pohádce *Tři bratři*, ve filmu Ireny Pavláskové *Pražské orgie* a ztělesnil Václava Havla ve snímku *Slávka Horáka Havel*.

PEPA HONZÍK

Původem Moravák, narozen ve Zlíně. Od útlého věku byl veden k výuce hry na hudební nástroje, z nichž zvládá flétnu, klarinet, klavír, ukulele, kytaru a basovou kytaru. Vystudoval činoherní herectví na DAMU. Hostoval ve Stavovském divadle, Divadle na Vinohradech, Městském divadle Kladno, souboru Tygr v Tísni a Divadle A. Dvořáka Příbram. Od roku 2021 je členem činohry Jihočeského divadla v Českých Budějovicích. V MDP hostoval v roli Kennedyho v *Posedlosti* (divadlo Rokoko) a účinkuje v inscenaci *Petr Pan* v divadle ABC. Zabývá se moderováním, aktuálně působí jako víkendový moderátor na pražském rádiu RockZone 105,9 a má svůj podcast *PH+ SHOW*.

NINA HORÁKOVÁ

Studium činoherního herectví na pražské DAMU dokončila v roce 2012 a již tehdy prokázala svůj výrazný hudební talent v inscenacích Divadla Na Fidlovačce (*My Fair Lady*, *Hvězdy na vrbě*, *Šumař na střeše*, *Babička*) a v Divadle Kalich v muzikálech *Vlasy* a *Pomáda*. V roce 2014 nastoupila do angažmá v Městském divadle Mladá Boleslav, kde ztvárnila mnoho výrazných rolí, například Eržiku v *Baladě pro banditu*, titulní roli v Giraudouxově *Ondině*, Oonu Chaplinovou v inscenaci *Chaplin* aj. Věnuje se sólovému zpěvu a dabingu. Za titulní roli v tango operě *María de Buenos Aires* v režii a choreografii Lenky Vagnerové byla nominována na Cenu Thálie, do širší nominace na Cenu Thálie se dostala za roli Evy v muzikálu *Biograf láska*, za titulní roli v inscenaci *Yerma* režiséra Mariána Amslera získala nominaci na Cenu divadelní kritiky.

VERONIKA JANKŮ

Pochází z Olomouce. V dětství se věnovala krausbroslení a amatérskému divadlu. Nejprve studovala na Pedagogické fakultě v Olomouci češtinu a hudební výchovu, ale po revoluci přestoupila na nově otevřený obor literatura–divadlo–film na FF Palackého univerzity. Studium na pražské DAMU začala na Katedře alternativního divadla, odkud přešla na činohru. Stala se jednou ze zakládajících členek CD 94 (*Cesta kolem světa*, *Narozen 28. října*, *Mandragora*, *Tři mušketýři*, *V zajetí filmu*). Společně se souborem Daniela Hrbka přešla v roce 2002 do Švandova divadla (*Tartuffe*, *Znalci*). Po mateřské dovolené se v roce 2007 vrátila na jeviště. V MDP hraje v inscenacích *Honzlová*, *Roberto Zucco* a *Kuchyň*.

MILAN KAČMARČÍK

Během studia na ostravské konzervatoři hostoval v Divadle Petra Bezruče. Ve čtvrtém ročníku dostal nabídku na angažmá do Národního divadla moravskoslezského, ale po vojenské základní službě se vrátil k Bezručům za svým oblíbeným režisérem Josefem Janíkem. Na obou ostravských scénách se představil ve výrazných rolích jako Romeo, Roberto Zucco, Orestes, Radúz, Jan Ratkin, Tuzenbach, Julien Sorel, ale třeba i v roli Blanche DuBois ve Williamsově *Tramvaji do stanice Touha*. V roce 2002 odešel se svou ženou Apolenou Veldovou do angažmá v pražském Švandově divadle, kde zůstal do roku 2010. I tady si zahrál zajímavé role. Průběžně také hostoval v Městském divadle v Mostě, Mladé Boleslavi, v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, ve Strašnickém divadle či Divadle Na Fidlovačce. V MDP hraje mimo jiné v inscenacích *Roberto Zucco*, *Bílá nemoc*, *Dr. Johann Faust*, *Praha II*, *Karlovo nám. 40*, *Vojna a mír* ad.

BEÁTA KAŇOKOVÁ

Studia činoherního herectví na pražské DAMU absolvovala mimo jiné rolemi Nataši v Čechovových *Třech sestřích* v režii Tomáše Töpfera či Ollie v McDowallově *Pomoně* v režii Jana Holce. V letech 2017–2018 byla v angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, kde zaujala rolemi například ve Vyrpajevově inscenaci *Letní vosy nás štípou už i v listopadu*, *Téměř dokonalé lásce* Nicole Moellerové a v Havelkových *Elitách* v režii Martiny Schlegelové. Spolupracovala i se Švandovým divadlem, na několika projektech

s Divadlem Spektákl nebo s imerzivním projektem Pomezí. Televizní diváci ji znají ze seriálů *Pan profesor* nebo *Zlatá labuť*. Objevila se ve filmu *Hranice lásky* a výraznou roli má ve snímku *Běžná selhání* premiérováném v roce 2022 na Filmovém festivalu v Benátkách. Do angažmá v MDP vstoupila rolí Harper v Kushnerových *Andělích v Americe* v režii Michala Dočekala. Hraje také Ofélii v Dočekalově inscenaci *Hamleta* a titulní roli má v adaptaci románu Zdeny Salivarové *Honzlová*.

PETR KONÁŠ

Po střední škole pro geodety vystudoval Vyšší odbornou školu hereckou v Praze-Michli. Konkurs na roli Romea v Shakespearově *Romeovi a Julii* v Západočeském divadle v Chebu mu přinesl angažmá a možnost ztvárnit řadu výrazných rolí. Po pěti letech v Chebu přijal nabídku na dalších šest sezon do angažmá v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Mezi jeho role patřil například Kazimír v *Kazimírovi a Karolíně* Ōdona von Horvátha, kníže Václav v Tylových *Krvavých křtinách*, baron Tuzenbach z *Čechovových Tří sester* atd. Do širokého diváckého povědomí se dostal díky mnoha rolím v různých televizních seriálech, například *Ordinace v růžové zahradě 2*, *Cesty domů*, *Modrý kód*, *Šéfka* a další. V MDP je od sezony 2018/2019. Hraje v inscenacích *Neviditelný*, *Romeo a Julie*, *Hamlet*, *Zítřka swing bude znít všude* ad. Významnou roli má v představení režiséra Lukáše Brutovského *Iokasté*.

KRYŠTOF KRHOVJÁK

Vystudoval módní návrhářství ve Frýdku-Místku. Studia herectví na KALD DAMU absolvoval rolí koktavého Vaška v autorské inscenaci *Prodaná nevěsta na prknech Prozatímního, Stavovského a Národního divadla v letech 1868 až 2018* v režii Petra Erbese a Borise Jedináka. Od začátku studií na DAMU spolupracoval se souborem Tygr v tísni ve Vile Štvanice (*Synáčci*, *Vořezávátka* a *Berlín Alexanderplatz*). Dále hostuje v divadle D21 v titulní roli inscenace *Utrpení mladého Werthera* režiséra Jakuba Šmída. V roce 2021 byl nominován na Cenu divadelní kritiky v kategorii Talent roku. V současnosti je v MDP jedním z nejobsazovanějších herců, hraje např. v *Bílé nemoci*, *Zítřka swing bude znít všude* nebo *Marat + Sade*. Objevil se i před kamerou ve filmu *Zátopek*, *Bratři*, *Jan Palach* nebo v několika televizních seriálech.

TOMÁŠ KRUTINA

Studuje herectví na Katedře činoherního divadla DAMU. Mezi absolventské inscenace, v nichž účinkuje, patří Camusovi *Spravedliví* v režii Róberta Štefančíka a *Světlu vstříc!* v režii Kateřiny Volánkové. Dlouhodobě spolupracuje s amatérským souborem OLDstars. Hrál v několika studentských filmech a představil se také v epizodních rolích v seriálech *Stíny v mlze* či *Jitřní záře*. Píše prózu a točí vlastní filmy.

ADAM LANGER

Vyrůstal na Hané. Vystudoval činoherní herectví na DAMU, absolvoval v roce 2019 hlavními rolemi ve hrách *Pan Biederman* a *Žháří* a *Cizinec hledá byt*. Během studií spolupracoval se souborem Tygr v tísni (role Táty v představení *Den Opričníka* v režii Iva Kristiána Kubáka a Marie Novákové). V letech 2019–2023 byl v angažmá Komorní scény Aréna v Ostravě, kde si zahrál například v Dostojevského *Zločinu a trestu* (hlavní role Raskolnikova) nebo v *Mandrigoře* či *Našich furiantech*. Nadále spolupracuje s ostravským Studiem G (role Štěpána Many v představení *Hordubal*). Hrál ve filmech *Krajina* ve *stínu* a *Bratři* a také v několika seriálech. Zabývá se dabingem, voiceovery, pracuje pro rozhlas a překládá. Jeho zálibou jsou jazyky – angličtina, němčina a maďarština. Vystupuje jako rapper pod pseudonymem DAS ADY.

STANISLAV LEHKÝ

Narodil se v Novém Boru. Na počátku jeho zájmu o umění byla kytara a zpěv. K recitaci jej přivedla profesorka českého jazyka, která se studenty připravovala pásma poezie. V době studií na Střední průmyslové škole jaderné techniky spolupracoval s pražským Studiem poezie Jiřího Hraše a Lud'y Marešové. Po absolutoriu DAMU nastoupil do prvního angažmá v Kolíně. V letech 1984–1991 byl členem hereckého souboru Východočeského divadla v Pardubicích, kde ztvárnil řadu výrazných rolí (*Přelet nad hnízdem kukačky*, *Hrátky s čertem*, *Jih proti Severu*, *Ptáci* a adaptace Steinbeckovy knihy *O myších a lidech*). Poté hrál v letech 1991–1997 v Divadle pod Palmovkou a odtud přešel do MDP, kde začínal v roce 1997 rolí Ragenau v *Cyranovi z Bergeracu*. Jeho hlas k nám promlouvá z rádia a filmového dabingu.

TÁŇA MALÍKOVÁ

Narodila se v Novém Jičíně a mládí prožila v ne-daleké Kopřivnici. Už během studií na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, kde kromě hudebně-dramatického umění vystudovala i loutkoherectví, působila v Divadle Petra Bezruče a Divadle Jiřího Myrona. Po absolvování oboru činoherní herectví na JAMU v roce 2014 nastoupila do angažmá v brněnském HaDivadle, kde působila devět sezon až do roku 2023. Za roli Stefy v inscenaci *Požár v št'astném Rakousku* byla nominována do užšího výběru Ceny Thálie. Kromě působení v divadle se věnuje i televizní tvorbě. Od roku 2023 žije v Praze a je herečkou na volné noze. Hostuje v A studiu Rubín a v Divadle v Dlouhé.

RENÁTA MATĚJČKOVÁ

Vystudovala činoherní herectví na pražské DAMU. V Divadle DISK absolvovala v inscenacích *Platonov*, autorské hře Kryštofa Pavelky *Digitální podzemí* a Shakespearově *Bouři*. Spolupracuje s generačním divadelním spolkem Distheatranz, společně s divadlem Pomezí vytvořili autorskou imerzivní inscenaci *Lístky, prosím*. Objevila se v několika krátkometrážních studentských filmech, například *Inhaereo* a *Pytlácká noc*. V MDP účinkuje v inscenacích *Smrt obchodního cestujícího* a *Vojna a mír* režiséra Michala Dočekala, dramatu *Roberto Zucco* mad'arského režiséra Attily Vidnyánszkého ml. nebo v inscenaci *Yerma* v režii Mariána Amslera. Hlavní roli má v Shakespearově komedii *Jak se vám líbí*.

RADEK MELŠA

Absolvoval obor muzikálový zpěv na Janáčkově konzervatoři a poté činoherní herectví na JAMU, zakončené absolventskou rolí Wolanda pod režijním vedením Jana Antonína Pitínského. Hostuje v Národním divadle moravskoslezském, kde nazkoušel plejádu různorodých rolí: Romea v inscenaci *Romeo a Julie*, *poselství lásky*, Kleanta v *Harpagon je lakomec*, Lea Blooma v *Producentech* a Anthonyho v muzikálu *Sweeney Todd: Dábelský lazebník z Fleet Street*. Hostuje rovněž v divadle Masopust. V pohádce *Největší dar* ztvárnil jednu z hlavních rolí, dále hrál ve filmu *Střídavka* a v seriálech *Co ste hasiči*, *Anatomie života*, *1. mise* a dalších. Je členem vokální skupiny 5PAK, zpěvákem bigbandu New Time Orchestra, zakladatelem multižánrové kapely 440 Herců a zpívá v básnickém projektu BlueSo-

nety. Jeho první role v angažmá v MDP byla v *Bílé nemoci*, následovala hlavní role v Shakespearově komedii *Jak se vám líbí*.

TOMÁŠ MILOSTNÝ

Narodil se v Brně jako Tomáš Sýkora, ale v r. 2015 přijal jméno svého dědečka Ivana Konstantina Milostného. Vystudoval JAMU, obor činoherní herectví. Od roku 1999 působil v Divadle Husa na provázku. Mezi jeho nejvýznamnější divadelní role tehdy patřil *Smerďakov* v *Bratřech Karamazových*, Hugo Pludek v *Zahradní slavnosti*, Kubeš v *Baladě pro banditu*, Rogožin v *Idiotovi*, Švejk a mnoho dalších. Pracoval kontinuálně s mnoha režiséry, výrazné role ztvárnil u Vladimíra Morávka nebo Jana Antonína Pitínského. Kromě stálého angažmá v Divadle Husa na provázku spolupracoval často i s alternativními divadly (Divadlo Feste, Druhý Pád, Spolek sešlých). V současné době také hostuje v A studiu Rubín v autorské inscenaci Simony Petrů *Náhradní existence* inspirované osudem básníka a překladatele Jana Zábrany. Zahrál si v několika filmech a seriálech.

EVELLYN PACOLÁKOVÁ

V MDP je od roku 2008. Narodila se ve slovenských Košicích. Po studiích na JAMU v Brně nastoupila do angažmá v olomoucké činohře, kde ztvárnila mnoho výrazných rolí, jako jsou *Mahulena* ve hře *Radúz a Mahulena*, *Sylvie* ve *Dvou kavalírech z Verony*, *Katynka* v *Katynce z Heilbronn*, *Tat'ána* v *Evženu Oněginovi*, *Markétka* v obou dílech Goetheho *Fausta*, *Barunka* a *Božena Němcová* ve hře *Mně zašlá léta vrat'te* či paní *Lyonsová* v muzikálu *Pokrevní bratři*. Rozhodující vliv na její herecké zrání měl režisér Peter Gábor. O jejím výrazném hereckém talentu svědčí *Ceny za nejlepší výkon sezony 2000/2001* (*Laris* v inscenaci *Bez věna*), sezony 2003/2004 (*Beatrice* v *Mnoho povyku pro nic*) a především *Cena Thálie 2005* pro mladého činoherce do 33 let. V MDP hraje například v inscenacích *Zítřka swing bude znít všude*, *Roberto Zucco*, *Vojna a mír* ad. Při oceňované inscenaci *Andělé v Americe* se setkala s režisérem Michalem Dočekalem.

EVA SALZMANNOVÁ

Po absolutoriu herectví na DAMU se stalo jejím prvním působištěm Divadlo Na okraji (Rubín), kde si zahrála například *Julii* v *Romeovi a Julii*, *Markétku* ve *Faustovi* nebo *Varvaru* ve *Višňovém*

sadu a Marii ve *Vojckovi*. V sezoně 1990/1991 působila v Činohře Národního divadla, v sezoně 1991/1992 ve smíchovském Divadle Labyrint, 1992–1994 v Divadle Na zábradlí a hostovala ve Vinohradském divadle. V roce 1994 se vrátila na scénu Národního divadla, kde hrála až do roku 2018, poté přijala nabídku MDP. Je docentkou herectví na DAMU. Často spolupracuje s nezávislou divadelní scénou. Za monodrama *Jasno lepo podstín žhyňa*, uváděné v režii Viktorie Čermákové v pražské MeetFactory, byla nominována na Cenu Thálie 2017. Za herecký výkon v inscenaci *Andělé v Americe* byla v roce 2019 nominována na Cenu Divadelních novin. V MDP účinkuje například v inscenacích *Hamlet a Bílá nemoc* v režii Michala Dočekala a v inscenaci režiséra Mariána Amslera *Yerma*.

DANIELA ŠIŠKOVÁ

Narodila se v Brně, ale v současnosti žije v Praze a v Českých Budějovicích, kde je od června 2019 členkou činohry Jihočeského divadla. Absolvovala alternativní a loutkové herectví na pražské DAMU pod vedením Jiřího Havelky. Hned po škole s ročníkem založili generační divadlo 11:55 (zapětdvanáct). Společně s Divadlem Vosto5 hrají v inscenaci *SENTIMETAL* ve Vzletu. Dále účinkuje v tanečně-pohybovém představení *Pingls aneb Hot Café Revue* s uskupením Lindo Hop! Předchozí angažmá měla v Západočeském divadle v Chebu a v Divadle A. Dvořáka v Příbrami. Vedle herectví se aktivně věnuje sportu, je kvalifikovaná lektorka hatha jógy. K divadlu se dostala převážně přes tanec, pantomimu a cirkusové aktivity.

PETR URBAN

Pochází z Prahy. V roce 2021 absolvoval na pražské DAMU obor činoherní herectví rolemi Michaila Platonova (*Platonov*, režie Jakub Korčák) a Antonia (*Bouře*, režie Viktorie Čermákové). Již během studií hostoval v Činoherním klubu (*Tanec bláznů*, režie Ladislav Smoček), v Činoherním studiu Ústí nad Labem (*Prsten*, režie Josef Doležal), spolupracoval s divadelními spolky Distheatränz (Kafkův *Proces*) a Pomezí (*Lístky, prosím*) a účastnil se také imerzivního projektu spolku Tygr v tísní *Mistr a Markétka*. Divadelní sezonu 2021/2022 strávil v Západočeském divadle v Chebu, kde dosud hraje hlavní roli v Nashově *Obchodníkovi s deštěm*. Od sezony 2022/2023 je členem souboru činohry

divadla J. K. Tyla v Plzni. Ve Studiu Švandova divadla pod hlavičkou spolku Ductus Deferens hostuje v kabaretu *Karameloun* a v Městských divadlech pražských v inscenacích *Hamlet a Roberto Zucco*.

TOMÁŠ WEISSER

V roce 2021 dokončil studium činoherního herectví na pražské DAMU. Ve školním Divadle DISK absolvoval například v roli Prospera v Shakespearově *Bouři* (režie Viktorie Čermákové), jako Nikolaj Trilecký v Čechovově *Platonovi* (režie Jakub Korčák) nebo v *Digitálním podzemí* Kryštofa Pavelky v režii Evy Salzmanové, které bylo v sezoně 2021/2022 na repertoáru divadla Komédie. Během studia účinkoval také ve dvou inscenacích generačního divadelního souboru Distheatränz. Spolupracoval i se studenty pražské FAMU či píscké FAMO. V MDP hraje v inscenacích *Prasklej svět* nebo *Hamlet*.





ELENA FERRANTE, APRIL DE ANGELIS
GENIÁLNÍ PŘÍTELKYNĚ

PREMIÉRY 25. A 26. 11. 2023 V DIVADLE ABC

Šestá premiéra sezony 2023/24.

Program k inscenaci vydávají

Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Kristina Žantovská.

Grafická úprava Lucie Zelená.

Fotografie v programu Lucie Urban.

Ilustrace Kryštof Krhovják.



BÁC

Nositelku autorských práv k překladu divadelní adaptace zastupuje Dilia, divadelní, literární, audiovizuální agentura z. s., Krátkého 143/1, Praha 9.

Geniální přítelkyni publikovalo nakladatelství Europa Editions. V českém jazyce v překladu Alice Flemrové romány vydalo nakladatelství Prostor.

Autorská práva k uvedení divadelní adaptace v České republice zastupuje Aura - Pont s. r. o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

ABC MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ KOMEDIEROKO

PRAGA
PRAGUE
PRAG
PRAG

bnt
attorneys
in CEE

A SPADNE CELÁ ZEM.